

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ' Ἀριθμ. φύλλου 701	Ἁγίου Νικολάου (Ἐβρ. 13,17-21) 6 Δεκεμβρίου 1999	Συντάκτης † Ὁ Φλωρίνης Αὐγουστίνος
--	---	---------------------------------------

Περὶ ὑπακοῆς

«Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε»
(Ἐβρ. 13,17)

ΜΑΣ συνιστᾷ σήμερα ὁ Ἀπόστολος ἕνα καθῆκον, μιὰ ἀρετὴ, στὴν ὁποία οἱ Ἕλληνες δυστυχῶς ὑστεροῦμε. Ἐνῶ ἄλλοι διακρινόμεθα, στὸ θέμα αὐτὸ εἴμεθα ἐλλιπεῖς. Καὶ ἔρχονται περιστάσεις ποὺ μηδενίζομεθα γινόμεθα ἕνα ἀκυβέρνητο μπουλούκι.

Ποῖο εἶνε τὸ καθῆκον; Ἡ ὑπακοή, ἡ πειθαρχία. «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε» (Ἐβρ. 13,17), συμβουλεύει. Τὸ δὲ «ὑπείκετε» ἴσον ὑπακούετε. Ναι, ὑπακούετε. Ποιοὶ πρέπει νὰ ὑπακούουν; Οἱ Χριστιανοί. Σὲ ποιούς νὰ ὑπακούουν; Στους «ἡγουμένους». Ποιοὶ λέγονται «ἡγούμενοι»; Μὴ νομίσετε ὅτι ἡ λέξι «ἡγούμενος» ἔχει τὴν ἔννοια ἡγουμένου μοναστηρίου, λ.χ. τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὁχι. Ἐχει εὐρυτέρα ἔννοια.

«Ἠγούμενος» σημαίνει αὐτὸς ποὺ πάει μπροστά. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς κάνατε μεγάλες πορείες, ἢ ὡς στρατιῶτες, καὶ βρεθήκατε μέσα σὲ δασώδεις περιοχές, θὰ χρειαστήκατε ὁδηγό. Εἶδα ἐπιλοχίες, ποὺ τοὺς ὠδηγοῦσε στὸ πεδίο τῆς μάχης ἕνας τσομπάνος ποὺ ἤξερε τὸ μέρος. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις βλέπετε καὶ ἀξιωματικούς καὶ στρατηγούς ἀκόμη ν' ἀκολουθοῦν τὰ ἴχνη ἐνὸς ἀπλοῦ ἀνθρώπου.

«Ἠγούμενος» λοιπὸν λέγεται ὁ ὁδηγός, αὐτὸς ποὺ πάει μπροστά καὶ τὸν ἀκολουθοῦν πίσω ὅλοι οἱ ἄλλοι. Καὶ πρέπει οἱ Χριστιανοὶ νὰ ὑπακούουν στοὺς «ἡγουμένους». Ὅπως στὸ στρατὸ «ἡγούμενοι» εἶνε οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στὸ κράτος οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες, ἔτσι στὴν Ἐκκλησία «ἡγούμενοι» εἶνε οἱ ἱερεῖς, κατ' ἐξοχὴν δὲ «ἡγούμενος» εἶνε ὁ ἐπίσκοπος.

Πῶς, τώρα, θὰ μάθουμε νὰ ὑπακούουμε;

***

Ἡ ἀγία Γραφή, γι' αὐτὸν ποὺ εἶνε τεμπέλης, λέει: «Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα, ὦ ὀκνηρέ» (Παρ. 6,6). Πήγαινε στὸ μυρμηγκί, τεμπέλη,

γιὰ νὰ πάρης μαθήματα ἐργατικότητας. Ἀλλὰ τὸ ἴδιο μπορούμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ ἄλλον ποὺ δὲν ὑπακούει, ἀλλὰ σηκώνει μπαϊράκι καὶ κάνει τοῦ κεφαλιοῦ του. Ὁ ὀκνηρὸς νὰ πάη στὸ μυρμηγκί ἀλλὰ καὶ ὁ ἀναρχικός, ποὺ δὲν ἀναγνωρίζει καμμιά ἀρχή, νὰ πάη στὸ μυρμηγκί. Γιατί; Ποιὸ ἄλλο γνώρισμα ἔχει τὸ μυρμηγκί; Ἐχει πειραρχία στὶς ἀρχές. Στέλνει σήματα μὲ τὶς κεραῖες του καὶ διατάσσει τ' ἄλλα μυρμηγκία καὶ μόλις ἐκεῖνα λάβουν τὸ σήμα, ἀμέσως ἀλλάζουν πορεία, κατεϋθύνονται ἐκεῖ ποὺ διατάζει ὁ ἀρχηγός. Ἄν ὑπάρχη κανένα θάρος νὰ σηκώσουν, παίρνουν τὸ σήμα καὶ αὐτοστιγμὴ σπεύδουν ὅλα γιὰ νὰ τὸ μεταφέρουν μὲ κόπο στὴ φωλιά τους. Ἄν ἄλλα μυρμηγκία θελήσουν ν' ἀρπάξουν ἀπὸ τὶς ἀποθηκὲς τὰ τρόφιμά τους, τότε ἔξω ἀπὸ τὴ μυρμηγκοφωλιά διεξάγεται κραταιὸς ἀγών, καὶ ὅλοι σὰν στρατιῶτες πειθαρχοῦν στὰ κελεύσματα τοῦ μυστηριώδους ἀρχηγοῦ, ποὺ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς φωλιάς διεϋθύνει τὸν ἀγῶνα. Τὰ μυρμηγκία, δηλαδή, εἶνε καὶ ὑπόδειγμα πειθαρχίας. Ἐλα λοιπὸν ἐσύ, ἀναρχικέ, νὰ πάρης τὸ μάθημά σου, μάθημα τάξεως καὶ πειθαρχίας, ἀπὸ τὴ μυρμηγκοφωλιά.

Ἐπίδειγμα ἐργατικότητας ἀλλὰ καὶ πειθαρχίας εἶνε καὶ ἡ μέλισσα. Στὴν κυψέλη κυριαρχεῖ ἡ βασίλισσα. Χιλιάδες μέλισσες, ὅλο τὸ σμήνος, πειθαρχεῖ σ' αὐτήν. Ἄν λείψῃ ἢ σκοτωθῇ ἡ βασίλισσα, διαλύεται τὸ μελίσι.

Λοιπὸν τὸ μυρμηγκί ὑπακοή, ἡ μέλισσα ὑπακοή. Θέλετε κι' ἄλλο παράδειγμα; Ρίξτε τὰ μάτια σας στὸν οὐρανὸ, γιὰ νὰ δῆτε τὰ σμήνη τῶν πουλιῶν. Κι' αὐτὰ ἔχουν πειθαρχία. Ἐάν παρατηρήσετε τὸ καλοκαίρι, πῶς διασχίζουν τὸν οὐρανὸ οἱ πελαργοί, θὰ δῆτε ὅτι σχηματίζουν τρίγωνο. Τί σοφία κι' αὐτό! Μὲ τὴ γωνία, ποὺ σχηματίζουν, σχίζουν εὐκολώτερα τὸν ἀ-

έρα, ὅπως τὸ πλοῖο τὸ νερό. Εἶνε παρατεταγμένοι ὅλοι ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου. Καὶ ἂν κανένας βγῆ ἀπὸ τὴ γραμμὴ, ὑπάρχει πελαργός, ποῦ μὲ τὸ ράμφος του τὸν τσιμπάει καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ ἐπανέλθῃ στὴν τάξι.

Ἴδου καὶ τὰ πρόβατα. Κι αὐτὰ κάνουν ὑπακοή. Ὅπου πάη ὁ κριός, ὁ ἀρχηγός τῆς ποιμνης, ἐκεῖ πηγαίνει ὅλο τὸ ποῖμνιο. Κ' ἐπειδὴ τὰ πρόβατα ὑπακούουν στοὺς κριούς, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ὁ Ὅμηρος στὰ Ἔπη του ὀνομάζει τοὺς στρατιωτικούς καὶ πολιτικούς ἡγέτας κριούς. Ὅπως οἱ κριοὶ προΐστανται τοῦ ποιμνίου, ἔτσι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐθνῶν εἶνε οἱ ὁδηγοὶ τῶν λαῶν.

Ἐπακοή! Ἄν ρίξουμε μιὰ ματιὰ καὶ στὰ ἄψυχα, θὰ θαυμάσουμε. Ἐλα ἥλιε, ἔλα φεγγάρι, ἔλατε ἄστρα τ' οὐρανοῦ, νὰ μᾶς διδάξετε τὴν πειθαρχία. Ρολόι! Σὲ ποιὸν ὑπακούουν; Ὅλα στὸ Θεό, ποῦ ρύθμισε τὸ σύμπαν. Τὴν τάδε ὥρα θ' ἀνατείλῃς! Παρών, λέει ὁ ἥλιος, διατάξτε. Καὶ ἐπὶ αἰῶνας συνεχίζει νὰ βγαίνει ἀκριβῶς στὴν ὥρα του. Ἐὰν δὲν ὑπακούσουν αὐτὰ τὰ ἄψυχα, θὰ γίνῃ ἀναρχία στὸ σύμπαν.

* * *

Τὰ πάντα κάνουν ὑπακοή. Καὶ μόνο ὁ ἄνθρωπος δημιουργεῖ ἀναρχία. Ἀναρχία, διότι δὲν ὑπακούει στὸ Θεό· ἀναρχία, διότι δὲν ὑπακούει στοὺς φύσει καὶ θέσει ἡγέτας του.

Ἐπακοή ὀφείλει τὸ παιδί στὸν πατέρα, ὁ μαθητὴς στὸ δάσκαλο, ὁ στρατιώτης στὸν ἀξιωματικό, ὁ ναύτης στὸν πλοίαρχο, οἱ ἐπιβάτες στὸν ὁδηγό, ὁ ἀσθενὴς στὸ γιατρό. Ἐπακοή οἱ πάντες· ἀκόμα καὶ οἱ ἀστροναῦτες, κι αὐτοὶ ἀπὸ τὸ διάστημα περιμένουν διαταγὰς ἀπὸ τὴ Γῆ, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ τοὺς κατευθύνουν, καὶ ὑπακούουν.

Θεμελιώδης νόμος τῆς φύσεως καὶ τῆς ζωῆς ἢ ὑπακοή. Συνεπῶς πρέπει καὶ οἱ Χριστιανοὶ νὰ κάνουν ὑπακοή. Ποῦ νὰ ὑπακούουν; Στοὺς ἱερεῖς καὶ στὸν ἐπίσκοπο.

Τὸ εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅταν ἔδινε στοὺς ἀποστόλους τὴ μεγάλη ἐντολή: «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντὰ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει...» καὶ «μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Μάρκ. 16, 15· Ματθ. 28, 19). Ἐγκατέστησε τοὺς ἀποστόλους, καὶ οἱ ἀποστολοὶ ἐγκατέστησαν τοὺς ἐπίσκοπους, καὶ οἱ ἐπίσκοποι ἐγκαθιστοῦν τοὺς ἱερεῖς. Ἐτσι ὑπάρχει ἱεραρχία στὴν Ἐκκλησία. Καὶ λέει ὁ Χριστός στοὺς ἀποστόλους:

—Πηγαίνετε παντοῦ καὶ κηρύξτε.

—Μὰ, Κύριε, ἐσὺ ἦσουν ὁ Θεάνθρωπος καὶ σὲ ἀκούγανε· ἐμᾶς δὲν θὰ μᾶς ἀκούσουν.

—Ὅχι, λέει ὁ Χριστός. «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ» (Λουκ. 10, 16). Ὅποιος ἀκούει ἐσᾶς εἶνε σὰν ν' ἀκούῃ ἐμένα τὸν ἴδιο, καὶ ὁποιος ἀθετεῖ ἐσᾶς ἀθετεῖ ἐμένα τὸν ἴδιο.

Ἐδῶ λοιπὸν στηρίζεται ὅλη ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία. Ἐπακοή στὸ Χριστὸ καὶ ὑπακοή σ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐν Πνεύματι ἀγίῳ ἐγκατεστάθησαν στὶς χαλεπὲς αὐτὲς ἡμέρες ἐπίσκοποι καὶ ποιμένες.

Καὶ ὅμως ἐκεῖ ποῦ δὲν ὑπάρχει σεβασμὸς καὶ ὑπακοή εἶνε, δυστυχῶς, στοὺς πνευματικούς ἡγέτας. Στὸ στρατὸ δὲν τολμᾷ ὁ στρατιώτης νὰ μὴ πειθαρχήσῃ στὸν ἀξιωματικό, γιατί περνᾷ στρατοδικεῖο. Ὁ ἀσθενὴς δὲν τολμᾷ νὰ μὴν ὑπακούσῃ στὸ γιατρό, γιατί ξέρει ὅτι θὰ ὁδηγηθῇ στὸ φέρετρο. Ἄλλ' ἐδῶ; Ὁ οἰοσδήποτε ἀνυπακούει καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἀκόμα, ὅπως λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος. Δὲν ὑπακούουν, παρ' ὅλο τὸ φιλελεύθερο καὶ δημοκρατικὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ παρ' ὅλο ποῦ δὲν ἔχει ὄπλα θίας καὶ τυραννίας.

Δὲν ἔχουμε ἐμεῖς ξίφη καὶ τάνκς καὶ ἄλλα τέτοια ὄπλα. Τὸ μόνο ὄπλο μας εἶνε ὁ λόγος. Καὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ μᾶς τὸ ἀφαιρέσῃ.

«Ἐπείκετε», πειθαρχεῖτε, λέει ἡ ἀγία Γραφή. Ἐπακούουν ὅμως; Δὲν ὑπακούουν. Τί λέει ἡ Ἐκκλησία; Ἐκκλησιάζεσθε! Ἐλάχιστοι ἐκκλησιάζονται, οὔτε τὸ 2%. Νηστεύετε! Τίποτε... Ἐξομολογεῖσθε! Τίποτε... Ἐλεεῖτε! Μιὰ... Διαβάξτε Γραφή! Τίποτε... Καμμία ὑπακοή σ' αὐτὲς τίς βασικὲς ἐντολές.

Καὶ ὅμως, ἀδελφοί μου, πρέπει νὰ ὑπακούωμε. Διότι ἡ ὑπακοή εἶνε ζωὴ, εἶνε ἀσφάλεια, εἶνε πρόοδος στὸν κόσμο.

Θὰ μοῦ πῆτε· Μὰ τί θέλεις ἐσύ; νὰ ἐγκαταστήσῃς δεσποτοκρατία, παπαδοκρατία καὶ καλογεροκρατία; Ὅχι, ἀγαπητοί μου· δὲν ἔχουμε τέτοιες βλέψεις. Μιὰ κλωστή τοῦ ράσου μου δὲν τὴν ἀνταλλάσσω μὲ ὅλα τὰ ἀξιώματα τοῦ κόσμου τούτου. Εἶμαι κληρικός, εἶμαι ἐπίσκοπος, πιστεύω στὸ Εὐαγγέλιο, εἶμαι δημοκρατικός, ὄχι ὑπὸ τὴν ἐννοια τὴν πολιτικὴ ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐννοια τὴν χριστιανικὴ· «εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν...» (Ματθ. 16, 24). Ἄλλὰ πρέπει νὰ παραμείνῃ σεβαστὴ ἡ θέσις μας ὡς πνευματικῶν ἡγετῶν. Διότι πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τὸ Εὐαγγέλιο θὰ γίνῃ ἄστρο φωτεινὸ, ποῦ θὰ φωτίζῃ ὅλο κληρο τὸν κόσμο. Ἀμήν.

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἑορδαίας
Αὐγουστίνος